

El dol

Un relat de: [mirall](#)

Era migdia.

Us he vist baixar pel carrer i m'heu cridat l'atenció. Dos xicots; un moré amb "rastes", despenjat, amb aquella deixadesa en el vestit, pengim, penjam, mirada vagorosa. De l'altre m'ha cridat l'atenció el caminar contingut, gens adient amb els pantalons a mitja cama, cabells rossos engominats... Duies un farcellet als brassos, com qui duu una criatura acabada d'adormir.

Us he mirat i m'ha semblat que l'un girava la cara, incòmode, com si no sapigués quin paper fer. Com qui estrena un paper nou. L'altre, el del farcellet, m'ha sorprés amb una mirada plena de llàgrimes que m'ha semblat que buscava amb qui compartir. Us he preguntat pel farcellet, i m'heu deixat veure un morret negre, serrades les dents, d'un petit petaner. He deturat el pas, mentre jo us deia amb el gest i amb la veu, que entenia el dolor i les llàgrimes. M'has contestat amb un "No entiendo español" i un "gracias". He atansat la meva mà sobre el tendre paquet que duies i he emés un so, més que uns mots, que tu has entés.

Heu continuat camí avall. Anaveu cap el camí del riu.

Avui he acompanyat un dol sincer.